

Ústav Dálného východu

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení: Bc. Tereza Zellerinová
Studijní obor: Japonská studia
Název práce: Vzdělávání v první polovině doby Meidži: diskuse o cílech a prostředcích
Oponenta práce: Doc. Ing. Jan Sýkora, Ph.D.

	Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce (7 b)	3
Logická stavba práce (6 b)	4
Práce s literaturou včetně citací (5 b)	3
Stylistická úroveň (4 b)	2
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha) (3 b)	2
CELKEM	15

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

Celkové hodnocení: dobře

Komentář k posudku:

1. Téma práce je zajímavé a nosné, nicméně autorka se při řešení stanoveného problému omezuje na pouhá konstatování, aniž se pokusila o jakýkoli kritický pohled. Jednotlivé problémy jsou jen naznačeny v hrubých obrysech a jejich řešení je povrchní.
2. Práci chybí základní sekundární literatura a práce postrádá kritické zhodnocení dosavadního stupně poznání daného problému. Autorka se téměř omezuje jen na obecná tvrzení, která nejsou podepřena žádným citačním aparátem.
3. Práce je stylisticky nevyrovnaná a obsahuje řadu terminologických nepřesností. Např. na str. 8: co znamená, že zmiňovaní intelektuálové byli „pokrokoví“ a jejich prvořadým společným cílem bylo „zajištění prosperity národa a jeho mezinárodního postavení“? V práci je řada gramatických chyb a stylistických neobratností. Např. na str. 15: „Vzdělání mělo však hodnotu i pro rolníky, kteří rozšiřováním znalostí ve svém oboru zvyšovali produktivitu svých polí“ - Jakému „oboru“ se věnovali rolníci a jakým způsobem vzroste produktivita polí, když bude rolník vzdělanější?
Na str. 25 „Naše země se stýká s cizinou teprve krátce a většina lidu žije ve tmě a nechápe podstatu vzdělávání. Když ho nepovedeme a nenaučíme **ho jí**, kdy ji má pochopit?“

Ústav Dálného východu

Otázky k obhajobě:

1. Na str. 15 autorka tvrdí, že „prostý lid se učil triviu“. Tento termín se vztahuje k základním předmětům, které se vyučovaly na evropských středověkých školách a tvořily součást tzv. sedmera svobodných umění (*artes liberales*). Těmito třemi „obory“ byla gramatika, rétorika a dialektika. Ač nejsem odborník na tokugawský vzdělávací systém, domnívám se, že tyto tři předměty rozhodně nebyly určeny pro „prostý lid“. Autorka by měla upřesnit, co se tedy „prostý lid“ v lidových školách vlastně učil.
2. Na str. 17 autorka zmiňuje školu, kterou zřídilo knížectví Saga v Nagasaki. Muže upřesnit, o jakou školu se jednalo (název, datum založení, kdo a proč ji založil)?
3. Na str. 20 autorka tvrdí, že zrušením Vysoké školy znamenalo konec její správní funkce pro nižší vzdělávání. Co tím má autorka na mysli?
4. Na str. 22 autorka nejprve konstatuje, že vzdělání nebylo považováno jen za záležitost osobního prospěchu, ale i za záležitost celonárodní „prospěchu“ (autorka přitom nikde nedefinuje, co bylo oním celonárodním prospěchem a jak se lišil od prospěchu osobního). Následně pak tvrdí, že z finančních důvodů musela vláda opustit koncept celonárodního prospěchu a apelovat na individuální prospěch. Toto tvrzení je trochu nelogické, neboť celonárodní prospěch se – dle jejího tvrzení – „skládá a zakládá právě na prosperitě jednotlivých jedinců“. Jinými slovy řečeno, opuštění myšlenky celonárodního prospěchu a preference individuálního prospěchu není ničím jiným, než sledováním celonárodního prospěchu. Autorka by měla vysvětlit a doložit, jakým způsobem se tedy vláda dívala na vztah mezi zájmy jedince a celospolečenským zájmem. Ve stejném odstavci navíc tvrdí, že „hlavní otázkou tehdejší (tj. na přelomu 60. a 70. let 19. století – pozn. oponenta) politiky“ byla „bezpečnost“ státu. Na základě jakých pramenů došla k takovému tvrzení a co vlastně má na mysli onou „bezpečností“?
5. Není zřejmé, proč autorka zařadila kapitolu 4. Společnost Meirokuša. S diskutovaným tématem souvisí jen okrajově – samozřejmě pokud odhlédneme od skutečnosti, že v ní byla zapojena většina intelektuálů, kterými se autorka zabývá. Zařazení této části by bylo odůvodněné, pokud by se jednalo o systematickou analýzu činnosti této společnosti. Autorka se však omezila jen na povrchní výčet všeobecně známých informací (celkový rozsah kapitoly je necelé 3 stránky !) doplněný několika technickými údaji o počtu čísel a o výši nákladu časopisu, který společnost vydávala.

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav Dálného východu

Datum: 31. 8. 2012

Podpis oponenta práce